

1918
100
2018
SPolečné století

Monitoring 18. – 25. 12. 2017

Sokolský zpravodaj	3
23.12.2017 ČT sport	
Jak jsme poznali lidi se zlatým srdcem	3
23.12.2017 Nymburský deník ~ str. 02 ~ Nymbursko JOSEF BUBENÍK	
Koutští chtějí v příštím roce dořešit sokolovnu se zámek	4
22.12.2017 Domažlický deník ~ str. 02 ~ Domažlicko / Zpravodajství JIŘÍ STUDNÍČKA	
Sportovní svazy neví podmínky čerpání státní dotace v příštím roce	5
22.12.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 12:00 Zprávy	
Zkoumali mě v Americe	6
22.12.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 15 ~ Kraj Olomoucký Miloslav Jančík	
Hlad, tma a místo koled píseň o sádle. Před sto lety Praha přežila drsné válečné Vánoce	10
22.12.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Praha Karel Knobloch	
Druhé Litoměřické vzpomínky jsou hlavně sportovní	12
21.12.2017 Litoměřický deník ~ str. 03 ~ Litoměřicko region (mz)	
Praha 2 chystá v oblastech kultury a sportu několik novinek, říká radní Jaroslav Šolc.....	13
21.12.2017 prazskypatriot.cz ~ str. 00 ~ Pražská politika red	
Sportovcům se zdá druhá sloka české hymny více motivující	16
21.12.2017 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ politika	
Lysáci na Silvestra běhají	17
20.12.2017 Týdeník Nymbursko ~ str. 02 ~ Nymbursko / Zpravodajství (zuz)	
Branná výchova začala dříve, než přišly.....	17
20.12.2017 Aha! ~ str. 03 ~ Politika (ryc)	
Dačice podpoří spolky pracující s dětmi a mládeží.....	19
20.12.2017 jindrichohradecky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Jindřichohradecko Petra Lejtnarová	

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Agentura pro sport správným řešením	20
20.12.2017 Haló noviny ~ str. 16 ~ Ze sportu	
Zemřel fotbalový internacionál Jiří Sloup, prohrál boj s rakovinou	21
20.12.2017 domazlicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu <i>Václav Vacek</i>	
Divadlo Ventyl vstoupí do páté sezony nabitým programem	22
20.12.2017 hranicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura <i>Jana Obšnajdrová</i>	
Sportovcům se zdá druhá sloka české hymny, kdyby se hrála před mezistáními zápasy, motivující	23
20.12.2017 sportovnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Skála</i>	
Sokolové v Újezdě cvičí už 80 let a vychovávají i nástupce	24
19.12.2017 Rokycanský deník ~ str. 02 ~ Region - zpravodajství <i>BOŽENA ŠOPEJSTALOVÁ</i>	
Zdeněk Ertl: Název spolku a porušování zákona	25
19.12.2017 sportovnilisty.cz ~ str. 00 ~	
Opozice nabádala radnici k obcházení pravidel	26
19.12.2017 Horácké noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>(pch)</i>	
PAMĚŤ REGIONU	27
19.12.2017 Valašský deník ~ str. 03 ~ Valašsko	
Strahovský stadion je kulturní památkou, a přesto chátrá. Je mementem našeho přístupu k dědictví ...	28
19.12.2017 magazin.aktualne.cz ~ str. 00 ~ Bydlení <i>Petra Jansová</i>	

Plné znění zpráv

Sokolský zpravodaj

23.12.2017 ČT sport

Aktuální novinky ze sokolského hnutí a informace o přípravách na XVI. všesokolský slet.

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/12090743332-sokolsky-zpravodaj/217471291473004>

Jak jsme poznali lidi se zlatým srdcem

23.12.2017 Nymburský deník str. 02 Nymbursko
JOSEF BUBENÍK

Část 1. Konec října. Jsme na ozdravném pobytu u Rudého moře. Máme rádi teplo, tak jsme si prodloužili léto.

Mořské lázně, posílení zdraví. Do toho telefon.

Sousedka Boženka. Někdo se vám vloupal do domu, shořela koupelna, všude samá voda. Nerozumím tomu. Policie, hasiči. Kde máte přívod vody?

Doma máme tři syny, telefony drnčí. Zloděj využil větrací ventilace v horním podlaží a pak prořezal celý dům. Co bylo zamknuté, vypáčil. Co všechno odnesl, přesně nevíme, ale hledal peníze, zlato a věci vyšší finanční hodnoty. Počítač, fotoaparát apod.

Prokazatelně zapálil koupelnu, ale nevíme jak.

Všechno tam shořelo: mycí stůl z dřevotřísky a plastu a vše co bylo ve stole, v šuplících. Prádlo, oblečení na noc a „na doma.“ Pračka shořela na padrť a začala téct voda. Vedle v ložnici vody po kotníky, zkroucené postele, nacucané matrace. Všude smrad spáleniny, mastné saze leží na všem i ve druhém podlaží. Přivolána firma, která řeší následky požárů a vodních záplav. Snažíme se na tu kalamitu nemyslet.

Část 2. Příjezd domů.

Dům je plný lidí, kteří něco čistí a zbytek vyhazují. Nemilosrdně. Dým a mastné saze jsou v tomto případě karcinogenní.

A my máme jen to, co máme na sobě a v kufru. Synové a snachy nás vybavují svým prádlem a oblečením. Mnoho se musí dokoupit. Bydlíme u syna Honzy, úklid a čištění interiéru trvá tři týdny. První výslech na policii. Už víme, co a jak se stalo. Evidence toho, co bylo ukradeno, zničeno a vyhozeno. Požár a záplava představují větší škodu, než krádež.

Část 3. Seniorský klub a **sokolové**.

Solidarita. Co potřebujete? Během několika dní nám přátelé nanosili tolik věcí! Vše, co jsme okamžitě potřebovali. Oblek jako šitý na míru, zimní kabát „ažnapaťák“, pokrývky, polštáře, ložní prádlo... Co je nad naši potřebu, poputuje dál. Třeba do charity. Byl to úžasný pocit – prožívat tu družnou solidaritu. Spřátelili jsme se s mnohými lidmi, které jsme znali jen od vidění.

Část 4. Policie ČR.

S poděbradskými policisty už máme dobré zkušenosti. „Pomáhat a chránit“ na živo. Před časem nám nějakí bezdomovci ukradli ze zahrady u domu vozík dvoukolák na vyvážení objemného odpadu, starého listí ze stromů apod. Dlouho nic. Už jsme si mysleli, že případ je odložen. Nebyl. Po dost dlouhém čase nám policie vozík přivezla.

Bezdomovci ho prý potřebovali na přepravu svého majetku.

Také tentokrát bylo jednání s policií korektní, slušné a vstřícné. Policisté nám pozorně naslouchali, řekli nám co už zjistili a také – o čem nemáme mluvit. Z pochopitelných důvodů.

Část 5. Pojišťovna.

Jsme rádi, že máme dům pojištěný, ale náklady jen na asanaci jsou velmi vysoké. Odhaduji že u nás pracovalo cca 6-8 lidí asi 15 dnů. Odhadovaná cena ukradených, zničených a vyhozených věcí... Suma sumárum, protáčejí se mi z té celkové částky panenky. Snad pojišťovna věc ustojí a nečeká ji bankrot.

Část 6. Ztráty a nálezy.

Nakonec si uvědomuji, že jsme nejen mnoho ztratili, ale také něco získali. Máme nové, nebo opravené podlahy, vymalováno, čistá okna. Již dlouho jsme si nevěděli rady s moly.

Všichni vyhnuli. Zisk největší: Poznali jsme řadu lidí, kteří mají „zlaté srdce.“ Kteří nás povzbudili a pomohli. To je v tomto předvánočním čase nejkrásnější zpráva.

Prostřednictvím nedávno prožité katastrofy si pan Bubeník ověřil pravdivost přísloví: V nouzi poznáš přítele!

Koutští chtějí v příštím roce dořešit sokolovnu se zámkem

22.12.2017 Domažlický deník str. 02 Domažlicko / Zpravodajství
JIŘÍ STUDNIČKA

Kout na Šumavě – „Věřím, že do konce roku se situace nějakým způsobem dořeší,“ zněla před nedávnem slova koutského starosty Václava Duffka, který usiluje o odkoupení místní sokolovny do majetku obce.

Uplynul téměř celý jeden měsíc, situace je ale stále stejná. Stav, který se řeší již minimálně od října letošního roku, se žádným zásadním způsobem kupředu nehýbe, pouze se odkládá jeho řešení. Dalším termínem, kdy by se celá záležitost měla projednávat, je stanoven na únor příštího roku. Důvodem zdržení jsou údajně blíže neznámé formality týkající se převodu majetku ČOS do majetku obce Kout na Šumavě.

„Bylo nám řečeno, že jejich (ČOS) předsednictvo odkup sokolovny zatím neschválilo a budou o věci ještě jednat v rámci svých organizačních záležitostí.“

Informace máme takové, že věc je na 99 procent schválena, nicméně musí dojít ještě k řešení technických formalit v rámci ČOS,“ cituje vyjádření ze strany vlastníka koutský starosta. Zároveň doplnil, že se věc bude řešit začátkem nového roku, tedy v lednu a únoru.

„V těchto měsících by se měl údajně uskutečnit i samotný prodej sokolovny,“ míní Duffek.

ZÁMEK SE NEDAŘÍ DLOUHODOBĚ PRODAT

Sokolovna však není jedinou záležitostí, kterou obec již delší dobu řeší. Obec se již nějakou dobu snaží prodat místní zámek. Ani v tom prý zatím nedošlo k žádnému výraznějšímu pokroku. „Zájemců o zámek bylo už poměrně dost, bohužel se ho zatím nepodařilo prodat, prostě zatím nemáme konkrétní výsledky. Věřím, že v příštím roce se situace hne kupředu, obec tato věc celkem tíží,“ uzavřel Duffek.

VÝHLEDOVĚ V NOVÉM ROCE

Průtah obcí bude hlavním úkolem příštího roku. Podle slov starosty by v obci měly být vybudovány nové chodníky v místech, kde ještě nejsou, naopak v místech, kde se již nacházejí, bude provedena jejich oprava včetně obrubníků.

„Naším cílem je zrealizovat tuto akci ve druhé polovině příštího roku,“ prozradil plány do budoucna starosta. V Koutě na Šumavě prý také dojde ke zvelebení prostranství před pivovarem a k vysazení nového stromořadí.

Region| Západní Čechy

Sportovní svazy neví podmínky čerpání státní dotace v příštím roce

22.12.2017 ČRo Radiožurnál str. 03 12:00 Zprávy

Tereza TOMÁŠKOVÁ, moderátorka

Sportovní svazy neví, za jakých podmínek budou čerpat státní dotace v příštím roce. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy totiž pozastavilo vyhlášení dvou neinvestičních dotačních programů pro sport. Plánuje je vypsát až začátkem ledna.

Václav ROKYTA, redaktor

Původně mělo ministerstvo vypsát programy do konce roku, nové vedení resortu ale rozhodlo jinak, říká náměstek ministerstva Karel Kovář.

Karel KOVÁŘ, náměstek ministerstva školství

I vzhledem k dotační kauze a pozdnímu rozdělování prostředků jsme se dostali do časového skluzu, který zapříčinil to, že jsme upřednostnili kvalitu před rychlostí.

Václav ROKYTA, redaktor

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Podle šéfa České unie sportu Miroslava Jansty to sportovním organizacím zkomplikuje činnost.

Miroslav JANSTA, šéf České unie sportu

Je to především práce s mládeží a reprezentace. Ten servis nemůže být kvalitní, jestliže nejsou finanční prostředky.

Václav ROKYTA, redaktor

Podle Jansty se do potíží dostanou i střešní organizace jako Česká unie sportu nebo **Česká obec sokolská**. Václav Rokyta, Radiožurnál.

Zkoumali mě v Americe

22.12.2017 Mladá fronta DNES str. 15 Kraj Olomoucký

Miloslav Jančík

Aleš Novák ze **Sokolu** Šternberk drží světový rekord v olympijském šplhu a neprohrál třináct let

V roce 2005 přijel na mistrovství republiky v olympijském šplhu Aleš Novák. Osmnáctiletý mladík ze **Sokolu** Šternberk tehdy všechny šokoval, když po třech nevydařených pokusech v tom posledním posunul český rekord a získal titul. Byl to začátek jeho éry, která trvala celou dekádu. Během ní stanovil světový rekord, když ze sedu vylétl osm metrů za 4,87 vteřiny. V roce 2014 po desátém titulu v řadě se rozhodl skončit.

Neporažený, nepřekonaný.

Uplynuly tři roky a ve třiceti letech se vrátil. Po třech měsících tréninku přijel na mistrovství republiky a znovu vyhrál, když by titul bral kterýmkoli ze svých čtyř pokusů. Kouzlo bývalého gymnasty, učitele tělocviku na střední škole a osobního trenéra funguje dál.

* Proč jste se rozhodl vrátit?

Stýskalo se mi. Během těch tří let jsem se nějak udržoval, ale spíše v posilovně a dalšími sportovními aktivitami. Šplh, který dělám od patnácti, mi ale začal postupně chybět. Tehdy v roce 2014 už jsem měl po desátém titulu trochu oslabenou motivaci. Nezanevřel jsem, ale říkal jsem si, že přestanu a uvidím, co bude dál. Pak se nám postupně narodily děti, takže jsem hodně lítal kolem nich, začal jsem studovat ještě jednu školu a také jsem chodil do práce, takže na tréninku jsem ani nemyslel. Na začátku září se mi ale ozval parťák, že jsou kvalifikační závody, tak jsme si řekli, že to zkusíme.

* Jaké bylo začít znovu šplhat po takové přestávce?

Během těch tří let jsem cvičil jinak, takže jsem si nejdřív ani nedokázal představit návrat, na šplh je specifická příprava. Hodně jsem totiž cvičil v posilovně, kde svaly dostanou trochu jiný režim. První

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

trénink byla katastrofa, tak špatně jsem nešplhal hodně dlouho. Začal jsem se rozmýšlet, jestli opravdu na kvalifikaci pojedeme. Nakonec jsme se k tomu dokopali, ale hodně to bolelo.

* Měl jste špatné časy?

To taky, ale hlavně bylo hrozné to úsilí, abych se nahoru vůbec dostal. Měl jsem oproti závodní váze pět kilo navíc a to je strašně moc znát. To byla první věc, i když jsem to neviděl jako překážku, protože když člověk chce, tak zhubne. A to se také potvrdilo, protože jsem čtyři a půl kila shodil. Hlavně jsem ale neměl připravené paže, takže po dvou třech týdnech mě bolely úpony a šlachy v loktech. Vletěl jsem do toho moc rychle a vypadalo to i na zánět šlach. Nakonec jsem to zažehnal, trochu jsem upravil trénink a už se to dalo.

* Ve šternberském **Sokolu** váš návrat přivítali?

To jistě, mám tam perfektní zázemí, ale protože pracuji v Olomouci, připravoval jsem se přes týden na Fakultě tělesné kultury, kterou mám hned naproti škole, kde učím. V tělocvičně katedry sportu je osmimetrové lano, kde mě nechali šplhat, jak jsem potřeboval. Víkendové tréninky jsem měl ve Šternberku i s kamarádem Martinem Kubánkem, který je profesionální voják a všestranný sportovec. Spolu jsme se připravovali na mistrovství republiky a Martin tam skončil šestý.

* Mistrovství republiky se konalo v pražském obchodní galerii Harfa. Dolehla na vás po pauze nervozita?

V roce 2014 při desátém titulu už to byla taková rutina. Teď po třech letech jsem se cítil hodně namotivovaný. Také přišla spousta diváků, udělali výbornou kulisu, takže mě to hodně nabudilo. Byli tam i kluci, se kterými jsem šplhali dřív, i když někteří se přišli jen podívat. A hlavně tam bylo hodně nových kluků, až jsem si připadal trochu postarší.

* Na laně to znát nebylo, pokaždé jste dohmátl kolem 5,30 sekundy, podobně jako v roce 2014.

Tehdy jsem skončil na 5,13, to je o 17 setin méně. Není to moc velký rozdíl, ale v těch časech už je to dost. Na přípravu, kterou jsem měl, a dlouhou pauzu bez šplhání, čas odpovídá. Možná kdybych začal trochu dřív, byl by čas lepší, ale to nemůžu tvrdit.

* Co se vám honilo hlavou, když jste znovu vyhrál?

Byl jsem na sebe trošku hrdý, že se ještě zvládnou připravit, abych byl konkurenceschopný. Čekal jsem trochu vyrovnanější boj, že se mi kluci přiblíží ještě víc. Už jsem to nemohl brát jako dřív, kdy jsem přijel na závody a řešil jsem jen svůj čas. Konkurence jde dopředu, ale čekal jsem to těsnější, 53 setin na druhého je pořád docela rozdíl. Kluci ale půjdou s časy ještě dolů.

* Jak vás přijal svět šplhu zpátky?

Byli překvapení, protože v roce 2014 jsem říkal, že končím, postrádal jsem progres a nikdo nový se neobjevil. Ptali se, proč jsem se vrátil, a říkal jsem, že mi to chybělo. Také jsem to udělal kvůli dětem. Doma mám vystavené poháry a medaile. A děti jsou malé, nevědí, za co jsem je získal, takže jsem chtěl synovi ukázat, co dělám. To pro mě byla také motivace k návratu. Byl pak se mnou na jednom kvalifikačním závodě v Brně a pak i na stupních.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

* Chtěl jste mu ukázat, co táta umí?

Chtěl jsem mu hlavně dát najevo, že jsme sportovní rodina. Snažíme se ho ve čtyřech a půl letech vést k pohybu, aby si získal ke sportu vztah. Nevím, jestli to pobral, ale chci, aby měl na očích už od malička, že sport je u nás v rodině základ.

* A jednou přepíše váš rekord?

Kdyby to udělal, byl bych určitě rád, ale to je hodně daleko.

* A vy, můžete čas 4,87 ještě někdy vylepšit?

Když trénujete, je jasné, že chcete být nejlepší, ale u mě už rekord asi nepadne. Musím být soudný. Před osmi lety, ve dvaadvaceti, jsem měl absolutně nejlepší věk na rychlostní disciplíny a podle fyziologických možností jsem na tom byl nejlépe. Také jsem měl nejlepší podmínky, protože jsem jen studoval a trénoval. Teď mám práci a rodinu, do toho studuji, takže už to musím v hlavě uspořádat, že časy nebudou takové, jaké bych chtěl.

* Pomáhá vám znalost fyziologie z univerzity i tréninkové metody z práce sportovního kouče?

Hlavní základ mám z gymnastiky, kterou jsem dělal od malička. Gymnastika má se šplhem hodně společného, protože člověk musí být lehký a mít velkou sílu. Na tom jsem pracoval od šesti let, kdy tréninkem na bradlech a hrazdě člověk přirozeně sílí. V patnácti letech jsme začali se šplhem a už jsme měli proti ostatním náskok. Navíc jsem začal pracovat v posilovně, takže jsem se zaměřoval na partie důležité pro šplh. Tělovýchovné vzdělání mi taky pomohlo. S přípravami mi ale pomáhá pan Buben z fakulty tělesné kultury, bez něj bych se na takové časy nikdy nedostal. Pomohl mi ze stagnace, kdy jsem se ve dvaceti letech nemohl dostat pod čas 6,20. Našplhal jsem si obrovskou vytrvalost, ale už jsem nezrychloval, tak jsme začali v posilovně, i když jsem se nejdřív bránil. Ale tím, že jsem zesílil, tak se časy posunuly.

* Úspěšný návrat máte za sebou, co bude dál? Pokračujete?

Nevím. Přemýšlel jsem jen nad kvalifikací a mistrovstvím republiky. Teď bych to nechtěl zabalit, ale nějaký závod příští rok udělat. Jak to bude dál, však uvidím.

* Lidí pečujících o své tělo a kondici přibývá, zvyšuje se i zájem o šplh?

V posledních letech vzniklo několik nových závodů. Objevilo se i hodně nových kluků, o kterých nevím, odkud jsou a jakou mají za sebou přípravu. Možná přišli přes workout, lano se prosazuje i v crossfitu, ale většina lezců jsou pořád gymnasti, protože mají k lanu nejbližší. Jsou schopní dát jen s malou přípravou čas pod osm vteřin, což je pořád fantastické. Kdežto lidé, kteří začínají, musí projít náročnou a specifickou přípravou a také záleží, jak vypadají a jakou mají sílu. Gymnasté mají v tomhle obrovskou výhodu.

* Mrzí vás, že se nemůžete měřit se zahraniční konkurencí a podívat se někam ven?

Bohužel, šplh je pořád republiková záležitost. V roce 2007 jsme byli ve Francii, ale pak to utichlo. Se šplhem jsem se ale dostal do Ameriky a беру to jako maximum, čeho jsem v takto malém sportu mohl dosáhnout. Dostal jsem nabídku vystoupit v dokumentu Stan Lee's Superhumans, pořadu o lidech, kteří vynikají nějakou schopností.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

* Životní zážitek?

Roli sehrála i náhoda, protože producentky si mě našly na YouTube a oslovily mě e-mailem, který jsem ani nečetl. Až mě upozornili z pražského ústředí, tak jsem ho v poště našel. Stálo v něm, že by mě chtěli do série o silových výkonech jako muže, který šplhá nejrychleji na světě. V únoru 2014 jsem tedy odletěl na Floridu a dva dny jsme natáčeli. První den jsme šplhali proti sobě s vybraným mariňákem. Na tělo mi dali senzory, které snímaly aktivitu svalů, konkrétně bicepsu a zádového svalu, což jsou dva hlavní šplhací svaly. A vědec na místě srovnával jejich souhru a snažil se přijít na to, proč jsem lepší. Také jsem závodil s navijákem jeřábu. Hák spustili dolů, na daný pokyn jsem vystartoval a souběžně zapnuli i naviják.

* Jak to dopadlo?

To jsem vyhrál. Ale druhý den jsem měl šplhat rychleji než kaskadér stejný úsek slaňoval hlavou dolů. To už bylo samozřejmě jiné, těžko jsem mohl být rychlejší, když jsem lezl proti gravitaci, než někdo, kdo se spouští na laně.

* Odhalili nakonec tajemství vašich schopností?

Ten vědec říkal při vysílání, že výsledek opravdu ukazuje na lepší souhru svalů než u ostatní populace. Mimo kameru jsem se ho na to ptal, protože přece jen vím, že Američané mají sklony přehánět, ale potvrdil mi, že takovou synergii svalů ještě neviděl a opravdu to tím asi bude. Vypracování svalů, jejich aktivace, předpoklady a trénink, všechno dohromady dělá výkon.

Motivace k návratu byly i děti. Chtěl jsem synovi ukázat, že sport je u nás v rodině základ.

Zlatý olympionik Bedřich Šupčík Narodil se v roce 1898 v Trumau u Vídně, s gymnastikou ale začínal v **Sokole** v Kvasicích u Kroměříže. Do nominace na VIII. Olympijské hry v Paříži v roce 1924 se dostal na poslední chvíli, Československu pak poprvé dopřál ten opojný pocit, když pod pěti kruhy zazní Kde domov můj. Pro mladou republiku totiž získal první zlatou medaili v historii, když na otevřeném stadionu v Colombes vyšplhal po osmimetrovém laně za 7,2 vteřiny a dobový tisk psal, že „spolykal lano a vzlétl vzhůru jako pták.“ Dodnes je jeho čas považován za mezník dobrého lezce. Od roku 1993 se v Příbrami pravidelně pořádá Memoriál Bedřicha Šupčíka. Foto: Wikipedia

Olympijský šplh Z programu her zmizel po roce 1932. Dnes prožívá v Česku renesanci a pomohla k tomu nákupní centra. V roce 2007 se poprvé konalo mistrovství republiky v obchodní galerii Olomouc City, o dva roky později Aleš Novák ze Šternberka na stejném místě v bouřlivé kulise posunul světový rekord na 4,87 vteřin. Šampionát už se do tělocvičny nevrátil a zájemců dle webu www.olympijskysplh.cz dál přibývá.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - Olomoucký kraj

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Hlad, tma a místo koled píseň o sádle. Před sto lety Praha přežila drsné válečné Vánoce

22.12.2017 info.cz str. 00 Praha
Karel Knobloch

Vánoce 1917, v pořadí už čtvrté válečné svátky, byly všechno jen ne šťastné a veselé. Pražané na ně po letech vzpomínali jako na Vánoce temné a hladové. Město bylo před sto lety na pokraji kolapsu, docházely základní potraviny, advent lidé trávili ve frontách. Těsně před Štědrým dnem se navíc Praha i s předměstími ponořila do tmy. Projděte se s námi Prahou první světové války a přestanete nadávat na nával na poštách.

Je to horší než za Václava IV., to v ulicích svítily alespoň louče, reptali Pražané, když se plynárny rozhodly zhasínat celé město už v devět večer. Chybělo uhlí, ze kterého se svítiplyn vyráběl, a navíc mnoho zaměstnanců bylo na frontě. Radikální krok plynáři udělali jen pár dní před začátkem svátků, poprvé světla zhasla v pátek 21. prosince 1917. „Praha si k Ježíšku vybrala tmu. Odbije sotva devátá a v celé Praze nezablikne nikdež ničeho, jen nějaká ta bludička,“ glosoval to fejetonista deníku Národní politika. Opatření se netýkalo pouze Prahy samotné, ale i pozdější Prahy Velké, tedy Vinohrad, Smíchova, Žižkova a dalších tehdejších předměstí.

Na výpravu nočním městem se hned během prvního temného víkendu vypravil i redaktor konkurenčních Národních listů, Ladislav Tůma. Na Václavském náměstí to ještě šlo, osvětlovaly ho Křížkovy elektrické obloukové lampy, nahoře za Čelakovského sady (Tůma byl mimochodem vnukem slavného básníka, po němž park dostal své jméno), kde začínalo osvětlení plynové, se už ale člověk musel začít řídit heslem: „Posviť si sám!“ Tůma píšící pod pseudonymem Zevloun humoristicky popsal svou pouť na Královské Vinohrady: V Mezibranské se jako opilec musel přidržovat zábradlí, před Demínkou mu na cestu posvětil oheň u stánku s horkými párky a na dnešní Anglické ulici, tehdy Palackého, narazil do kandelábru.

Jednalo se samozřejmě o nadsázku, nebezpečí spojená se špatným osvětlením ale ve válečných městech skutečně existovala. A nejenom na ulicích. Úřady byly například nejednou upozorňovány na situaci ve vinohradském chrámu svaté Ludmily, v němž panovala „věčná tma“. V rámci úspor uvnitř svítila jediná blikající lampa, která navíc každou chvíli zhasínala, takže věřící v kostele neustále zakopávali.

Tma ale nebyla tím nejhorším. Nad vánočními svátky se vznášel stín války, která byla i v zázemí víc než hmatatelná. V ulicích Pražané potkávali exoticky vyhlížející uprchlíky z východních částí monarchie i válečné invalidy, kteří byli v hlavním městě království na zotavené. Během čtyř let jich sem putovalo na půl milionu, školy nebo sokolovny se měnily na lazarety. Ve městě chyběli práce schopní muži, a tak se například v tramvajích už v roce 1915 objevily první ženy-průvodčí. To, co se pamětníkům první světové vrylo do paměti nejhluběji, bylo neustálé shánění jídla, čekání ve frontách a vaření z náhražek. Příkladový systém nefungoval tak, jak si jeho architekti představovali, lidé hladověli a také mrzli. Například na Vinohradech sice občané před Vánocemi 1917 dostali poukázky na uhlí, v obchodech, kde je mohli uplatnit, ale žádné nebylo na skladě.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Mluvílo se o uhelné kalamitě a vinohradští radní si šli situaci hned po vánočních svátcích vyříkat s místodržitelem.

Nejohroženější skupinou obyvatel byly matky samoživitelky, mnohdy vdovy po vojácích. Právě Vánoce byly obdobím, kdy se na jejich podporu pořádalo největší množství veřejných sbírek. Vybíralo se ale také na válečné invalidy, sirotky nebo vojáky na frontě, například z první válečné zimy se zachovaly fotografie sněhuláků s kasičkami postavených u Národního muzea. V prosinci 1917 bylo nejvíc slyšet o na podzim založené charitativní organizaci České srdce, ve které se aktivně angažovali české elity včetně Aloise Jiráska, Karla Kramáře nebo dcery zakladatele **Sokola** Renáty Tyršové.

Právě díky Tyršové se zachovalo svědectví o tom, jak tehdejší předvánoční charita vypadala. „Nahoře se zatím sešlo několik dětí z periferie Velké Prahy. Přišly si pro boty. Dívčina zkouší největší číslo z naší zásoby, jaký žal, je jí malé. Chodila do nynějška bosa a nohy jí opuchly,“ popsala příběh se špatným koncem Tyršová. Pro ženu, která své dva týdny staré dítě přinesla zabalené v hadrech, se už pomoc našla. Z kanceláře Českého srdce odcházela s oblečením, které do sbírky věnovali rodiče „malého Ludvíčka“, a navrch s taškou plnou chleba, mouky a brambor.

Těhotné ženy a kojící matky měly za války určité výhody, kupříkladu přednostní právo na přiděly mléka. Většina ostatních obyvatel se k mléku za války vůbec nedostala. Při pročítání zpráv z prosince 1917 narazíme i na další zajímavou zmínku o zvýhodnění žen: V Karlíně si mohly od třetího měsíce těhotenství až do desátého měsíce věku dítěte požádat o speciální legitimaci, která je opravňovala předběhnout ostatní ve frontě. Byla to reakce na případy, kdy ženy po mnohahodinovém čekání ve frontách před obchody omdlávaly hladem a únavou. Nelze vyloučit, že se s těmito průkazkami také kšeftovalo, na černém trhu se totiž obchodovalo úplně se vším.

Fronty patřily ke koloritu válečného města – čekalo se v nich na základní potraviny, na pivo, na uhlí i před redakcemi deníků na horké novinky z bojišť. Aprovizační systém určoval konkrétní obchody, ve kterých lidé s platnými chlebenkami, máselenkami, sádelenkami a dalšími poukázkami mohli v předem určených dnech nakupovat. Pokud tedy bylo co. Na poukázky se kupovalo zelí, med, mýdlo i vánoční kapři. První světové válce se přezdívá válka hladová, a jak trefně poznamenal jeden tehdejší humorista, lidé v ní byli nejenom „hubeni, ale i hubení“. V únoru 1917 dokonce místodržitelství vydalo výnos proti „okázalému hodování“ bohatých za okny restaurací, které budilo pohoršení „méně zámožných a mnohdy strádajících“ kolemjdoucích.

Hubeným Čechům zbývala tradiční zbraň: humor. Že mám ošklivou ženu? Nevadí, stejně doma nesvítíme. Včera jsem se sladce usmíval, protože jsem sehnal cukr, dnes jsem ale kyselý, neměli ocet. Většina vtípů, na něž narazíme ve sto let starých Humoristických listech, se točila kolem drahoty, špatného zásobování či výprav lidí z města pro proviant na venkov. I bludiště k ukrácení dlouhé chvíle muselo pracovat s tímto motivem: Jen jeden z hladových Pražanů najde v labyrintu cestu do venkovského stavení plného jídla. Vezměte do ruky tužku a odhalte, který z nich to bude.

Nikdy jindy než za první světové války by nemohla vzniknout ani tato lyrická Píseň o mastnotě:

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

„Jsem rázem velkým boháčem,
mám slaninu a sádlo.
Když přišla selka s krajáčem,
tu mě až v ústech sládló.
Že nechal jsem tam za poklad
hned tři čtvrtiny gáže?
Co na tom! Ze srdce jsem rád,
že žena chleba maže.“

Dojem z válkou pokažených svátků mohla napravit jen jediná věc. Ano, fetiš bílých Vánoc není vynálezem moderní doby, už za císaře pána lidé z nížin řešili, jestli budou svátky na blátě, nebo na sněhu. A v roce 1917 se příroda vyznamenala, když Pražanům připravila bílé vánoční překvapení. Přestože byly předpovědi spíš pesimistické, ranní pohled z okna na Boží hod udělal radost jak dětem, tak dospělým.

Někteří v tom viděli znamení blížícího se konce války. „Neměli jsme tak krásných a panensky bílých Vánoc od vypuknutí světové války, neměli jsme jich alespoň v Praze. Chybí-li jim už po tolikáté všecko ostatní, co vnáší do srdcí štěstí a ples, ať aspoň tedy to skvělé vánoční roucho sněhové svým bílým symbolem nám pomáhá vyvolávat představu míru, představu radostného shledání s těmi, na které už marně čekáme počtvrté,“ psala Národní politika. „Kéž nás nezklame ta symbolická bílá barva míru! Kéž nezklame nás jakožto jednotlivců, kéž nezklame však především našeho drahého národa za všechna jeho přestálá utrpení a za tu vysokou horu žalů, jež musil za poslední těžkou dobu přežít,“ zvolal autor na konci článku. Bílé znamení nezklamalo, už o rok později mohly ty samé noviny psát o „prvních skutečných Vánocích míru a vysvobození“.

URL| <http://www.info.cz/clanek/21259/hlad-tma-a-misto-koled-pisen-o-sadle-pred-sto-lety-praha-prezila-drsne-valecne-vanoce>

Druhé Litoměřické vzpomínky jsou hlavně sportovní

21.12.2017 Litoměřický deník str. 03 Litoměřicko region
(mz)

Litoměřice – K početným publikacím o městě přibyla nyní další kniha. Zatímco první svazek Litoměřických vzpomínek byl věnován hlavně osobnostem a dění v kultuře, druhý je zaměřen především na sport, skauting i další zajímavosti týkající se obyvatel i města samotného. Rozsáhlá je kapitola věnovaná **Sokolu**. V knize nechybějí vzpomínky olympijských medailistů, např. veslaře Zdeňka Pecky, lyžařky Květy Jeriové-Peckové či diskařky Věry Pospíšilové-Cechlové, ale i pamětníků předválečných Litoměřic i zajímavé dobové fotografie z dění na litoměřickém náměstí.

Region| Severní Čechy

Praha 2 chystá v oblastech kultury a sportu několik novinek, říká radní Jaroslav Šolc

21.12.2017 prazskypatriot.cz str. 00 Pražská politika
red

Jak Praha 2 podporuje sport a na jaké akce se mohou obyvatelé příští rok těšit? Jak na „dvojce“ probíhá podpora kultury? V jaké míře dochází k zapojení spolků a dalších občanských aktivit do kulturního a společenského dění druhé městské části? Na tyto a další otázky odpovídal serveru Pražský patriot Jaroslav Šolc (OSB), radní pro oblast kultury, sportu a občanských aktivit.

Pojďme se nejdříve věnovat kultuře. Co zajímavého v oblasti kultury se podle Vás v Praze 2 podařilo v uplynulém roce?

Myslím, že Praha 2 po celý rok žila kulturou vrchovatě, stejně jako v minulých letech. Městská část například uskutečnila pátý ročník koncertních cyklů Tóny Vinohrad v Grébovce a Hudba na hradbách na Bastionu, obojí ve spolupráci s HAMU. Potřetí se v létě uskutečnil cyklus Hudba v parcích a počtvrté cyklus adventních koncertů v kostelích Prahy 2, který končí tento týden v kostele sv. Ludmily. V budově úřadu probíhají zajímavé výstavy nějak spjaté s tématem Prahy 2. I letos jsme pokračovali ve vydávání propagačních publikací o kostelích Prahy 2 – novinkou jsou brožury právě o sv. Ludmile nebo o zaniklé Kapli Božího Těla na Karlově náměstí. Další publikace byly zaměřeny spíše na významné historické události spjaté úzce i s Prahou 2 – Anthropoid nebo Charta 77.

Bohatou nabídku výstav, koncertů a dalších akcí nabízí naše kulturní zařízení Novoměstská radnice, setkání s literaturou naše Knihovna na Vinohradech. Množství kulturních akcí uspořádali další pořadatelé. Stálější spolupráci jsme s některými navázali v rámci partnerství klubu Dvojka pro přátele kultury. Dalším pomáháme finančně, převážně v rámci grantového programu. Letos jsme podpořili přes třicet projektů. Pomáháme i zcela novým nápadům. Z aktuální nabídky stojí za zmínku balet Louskáček v Divadle na Vinohradech.

Zmínil jste klub Dvojka pro přátele kultury. Jak funguje a jaký je o něj zájem?

Klub Dvojka pro přátele kultury jsme založili již v roce 2016, inspirováni dalšími dvěma „dvojkovými“ kluby, ale naplno jsme činnost rozjeli až v letošním roce. Činnost klubů řídí a financuje radnice. Členy toho kulturního se mohou bezplatně stát plnoletí občané Prahy 2 se zájmem o kulturu – dnes jich evidujeme již tři stovky. Partnery klubu jsou kulturní organizace působící v městské části, které členům nabízejí nějaký dohodnutý benefit, například slevu. My jim zase pomáháme s propagací nebo s nimi připravujeme akce pro členy. Takových partnerů máme již 27 a jsou mezi nimi nejen dříve zmíněné naše organizace (Novoměstská radnice, Knihovna na Vinohradech), ale další galerie (Galerie Tančící dům, Nová galerie, Gema), muzea (Muzeum hl. m. Prahy, Národní muzeum, Muzeum Policie), knihovna (Antonína Švehly), divadlo (D21), kino (MAT), pořadatelé koncertů a jiné zajímavé organizace.

Zájem je značný, ale potěšující je hlavně spokojenost s činností klubu, kterou nám vyjadřují stávající členové. Letos jsme pro ně připravili 23 akcí. Kromě představení nebo prohlídek u partnerů jsme také uspořádali letní komentované vycházky po zajímavých místech Prahy 2 nebo setkání s kulturními osobnostmi z Prahy 2. Výjimečnou akcí byl vzpomínkový koncert na pianistu Rudolfa Rokla, na kterém vystoupila řada hvězd z řad jeho spolupracovníků a přátel, včetně Karla

Gotta. Bohužel, hlásili se nám také zájemci o členství, které jsme museli zdvořile odmítnout, protože nemají bydliště v Praze 2.

Kolik na kulturu vydáte peněz a co za to připravíte příští rok? Chystáte něco úplně nového?

Kultura je financována z položek rozpočtu, které jsou v mé gesci, ale i v gesci starostky Jany Černochové, kde je mj. větší přesah ke společenským aktivitám, například Vinobraní. Suma v mé gesci činila pro letošek 2,5 mil Kč, včetně 0,8 mil. na granty a 0,2 mil. Kč na činnost klubu. V gesci starostky je příspěvek na obě naše kulturní organizace (Novoměstská radnice, Knihovna na Vinohradech), pro každou více než 4 mil. Kč v roce 2017. V celkovém rozpočtu Prahy 2, který byl pro rok 2017 schválen ve výši 585 mil. Kč, se jedná o malý zlomek výdajů. Je srovnatelný s jednou či dvěma investičními akcemi na rekonstrukce budov nebo parků, nebo s částkou plánovanou na opravy chodníků. Měl bych si možná přát daleko více, ale jsem realista a budu rád i za malé navýšení již navržené na příští rok

V roce 2018 se budeme snažit nejen udržet letošní rozsah i kvalitu kulturní činnosti, ale také zkusit nové nápady. V příštím roce bude nosným tématem stoleté výročí vzniku republiky i jiná výročí „osmičkových“ let. Budeme si je připomínat výstavami (stavby století v Praze 2) i odkazem kulturních osobností nejen první republiky - v architektuře, hudbě, výtvarném umění, literatuře, divadle a filmu apod. Jako novinku chystáme elektronickou kulturně historickou encyklopedii Prahy 2, která bude mapovat památky, pamětní desky, osobnosti aj. Podobně připravujeme systematičtější dokumentaci vzpomínek pamětníků ve spolupráci s organizací Post Bellum.

Jak Praha 2 podporuje sport? Na jaké akce se můžeme těšit?

Sport podporujeme podobně jako kulturu, především finančně. Úřad sám moc sportovních akcí neorganizuje, o to více se mu ale věnují naše zřizované školy. Naši finanční podporu pak pravidelně dostávají sportovní organizace působící v Praze 2, které splňují podmínku magistrátu, od něž prostředky dostáváme. Totiž, že mají členskou základnu mládeže do 18 let. Například tři jednoty **Sokola**, USK, klub Palaestra, Judo klub a další. Letošní novinkou, ve které chceme pokračovat i v příštím roce je, že část prostředků jsme od uvedené podmínky nechali vyvázat a vypsalí jsme grantový program i pro pořadatele sportovních akcí, které jsou přínosem pro sportovní život na Dvojce. Různým pořadatelům pomáháme i formou záštity, propagace a bezplatného poskytnutí veřejného prostranství. Letošní novinkou byl Festival sportu, který představil žákům i dospělým nabídku více než dvaceti různých sportů a oddílů, do kterých se mohou zapojit. Letos byl festival na Mikuláše v Sokolovně na Vinohradech, ale v příštím roce jej chceme uspořádat v září ve venkovním prostoru.

I dalších sportovních akcí, nejen našich, bude příští rok v Praze 2 jistě hodně. Jen heslovitě podle letoška – Pražský maraton, Primátorky, Prague Riverside Cross, Ratolest Fest, Judo Show Cup, Basketball Camp, běhy v Riegrových sadech nebo na Folimance atd. Zajímavostí možná bude orientační běh v městském prostředí, patrně v Grébovce, nebo freestylová zimní exhibice v Riegrových sadech. A celá Praha zažije všesokolský slet k výročí vzniku republiky.

Podporujete nějak i cvičení a sportování pro dospělé nebo seniory?

Kdo chce, určitě si vybere, nabídka je bohatá. Nejen děti mohou sportovat na sportovištích našich základních škol, které volnou kapacitu rády nabízejí dalším zájemcům. V parcích se tradičně konají nejrůznější běžecké akce. Spolupracujeme také se **Sokolem** Královské Vinohrady a na ovál za

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sokolovnou v Riegrových sadech si mohou přijít v létě zasportovat zájemci všech věkových kategorií. Často jsou tam k vidění běžci nebo parta postarších amatérských fotbalistů. Také naše kluby Dvojka pro děti a rodiče a Dvojka pro seniory, založené místostarostkou Udženija, nabízejí našim občanům nejrůznější aktivity, včetně sportu – třeba on-line bruslení s kočárky, cvičení v parcích, jógu, pétanque nebo plavání. A činnost oddílů nebo sportovní akce, kterých se lze zúčastnit, jsem již zmínil.

Myslíte, že je v Praze 2 dost příležitostí, kde si zasportovat? Chystáte nějaká nová sportoviště? Ten, kdo má rád pohyb, si určitě v Praze 2 příležitosti najde. Nemáme sice fotbalový ani hokejový stadion, ale řadu možností jsem zmínil již v odpovědi na předchozí otázku. Nová sportoviště také chystáme, vylepšujeme i ta stávající. V roce 2018 chystáme zprovoznění multifunkčního sportovního areálu při ZŠ Na Smetance. Během zimních měsíců bude hřiště navíc zakryto nafukovací halou, tak aby byla jeho využitelnost celoroční. Kromě škol jej bude moci odpoledne a večer využít i veřejnost. Dalším příkladem je sportoviště při ZŠ Botičská. Jedno hřiště jsme opravili letos a druhé bude následovat příští léto. Botičská tak bude mít jedno z největších sportovišť na Praze 2. Novinky budou i v parcích. V sadech Bratří Čapků přibude hřiště pro dospělé a v parčíku pod Vyšehradem v Neklanově ulici bude s podporou magistrátu postaven fitpark se sadou cvičebních prvků. Máme informace, že i **Sokol** Královské Vinohrady chystá rekonstrukci atletického oválu. Ale to bude zřejmě v delším časovém horizontu.

Jak hodnotíte zapojení spolků a dalších občanských aktivit do kulturního a společenského dění v Praze 2?

Aktivní občané, ať již jsou členy nějakého spolku či nikoliv, jsou určitě zapotřebí a jsou pro obec přínosem. Vždyť na tom je založena obecní samospráva, občanská společnost a demokracie obecně. Sdružování lidí podobných zájmů a smýšlení má dlouhou tradici, kterou osvícená obec podporuje. A nemusí jít jen o kulturu nebo sport. Praha 2 si rozhodně nemůže stěžovat na nedostatek aktivních občanů. Vlastně i „dvojkové“ kluby jsou příležitostí, jak sdílet určité hodnoty a názory, jak uplatnit podněty a nápady z pléna. Můžeme se pyšnit také činností spolků s opravdu mnoholetou, až historickou tradicí - například známý **Sokol**, Junák nebo spolek Vltavan z Podskalí. Příkladem mladších spolků jsou třeba Mladí ochránci přírody, pejskaři ze Strany psa, spolek Limbora zaměřený na tradice Slovenského folkloru nebo kluby zaměřené na historii. Je jich jistě mnoho dalších. Záslužnou práci v Praze 2 dělají také ZUŠ a Dům dětí a mládeže, které zřizuje magistrát. Nejsou to sice spolky, ale mají zajímavé programy pro děti i pro dospělé a jsou místem pro zajímavé setkávání.

Jaké jsou vaše osobní priority ve funkci radního Prahy 2 do konce volebního období a co byste popřál čtenářům do příštího roku?

Stručně řečeno, pokračovat v podpoře kultury a sportu s vysoko nastavenou laťkou z předchozích let. Přinést za nevelké peníze co nejvíce „muziky“. Cestou k tomu je i propojování organizátorů a pořadatelů – jak navzájem, tak s uživateli z Prahy 2. Považuji za důležité pomáhat těm, kteří jsou aktivní, nabízejí kvalitu a dokážou strhnout svým záparem i ostatní. Do příštího funkčního období bych ale rád v něčem zdvihl pomyslnou laťku o kousek výš. Například v představování kulturních i sportovních aktérů z řad našich sousedů, v projektech zaměřených na mapování kulturně historického dědictví a zachycování vzpomínek pamětníků, v povzbuzování dospělých a seniorů

směrem k vlastní tvůrčí činnosti. Podobně i ve sportu bych rád napomohl aktivitám všech generací. Být aktivní a ještě k tomu v týmu spřízněných duší, to je dobrým krokem ke spokojenosti. Proto i do nového roku přeji všem nejen hodně zdraví a úspěchů, ale i odvahy a energie k dalšímu aktivnímu životu a také dost přátel, se kterými můžete pozitivní zážitky sdílet.

URL| <https://www.prazskypatriot.cz/praha-2-chysta-v-oblastech-kultury-a-sportu-nekolik-novinek-rika-radni-jaroslav-solc/>

Sportovcům se zdá druhá sloka české hymny více motivující

21.12.2017 prvnizpravy.cz str. 00 politika

Předseda České unie sportu Miroslav Jansta chce v roce 2018, kdy si připomeneme 100 let od vzniku Československa, rozjet diskuzi k tomu, zda mají sportovci při sportovních mezinárodních kláních poslouchat text i druhé sloky státní hymny, kterou málokdo zná.

"Česká unie sportu bude při vyhlášení nejlepších sportovců okresů a krajů hrát i druhou sloku písně ze Škroupovy opery Fidlovačka z Tylovým textem Kde domov můj," prohlásil předseda ČUS Miroslav Jansta, který získal pocit, že text druhé sloky dodává české hymně bojovnější charakter, i když není pokračování písně Kde domov můj uznáno jako státní symbol. Česká unie sportu, jak konstatoval její předseda Jansta, tak chce zjistit reakce a rozprout další diskuzi o podobě české hymny. "Případná interpretace delší verze hymny například před fotbalovými a hokejovými zápasy naráží na to, že by se mohlo jednat o zneužití státního symbolu," soudí Jansta.

S ohledem na 100. výročí vzniku Československa a 25. výročí vzniku samostatné České republiky pojme Česká unie sportu vyhlášení nejlepších sportovců krajů a okresů více slavnostně než jindy. A bude při těchto příležitostech prezentovat i delší podobu písně Kde domov můj. "Nebudeme ji používat jako hymnu, ale jako píseň. Uvidíme, jak na to budou lidé reagovat. Je to trošku moje věc, kterou jsem diskutoval se spoustou lidí. Mně to tam chybělo. Myslím si, že je to doplněk přesně té první sloky," řekl Jansta novinářům po posledním zasedání Výkonného výboru České unie sportu v roce 2017.

Připomeňme si, že první sloka písně Kde domov můj z divadelní hry Josefa Kajetána Tyla Fidlovačka se užívá jako státní hymna od roku 1918. Po rozpadu federace se stala hymnou České republiky. Je známo, že řada osobností včetně prvního československého prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka ji kritizovala za údajnou absenci síly, soudržnosti a bojovného přesvědčení.

To si myslí i Jansta, který bojovnost našel ve druhé sloce s verši, v nichž Tyl k melodii připsal slova o síle a vzdoru. Varuje nepřátele a posiluje celé "slavné plémě Čechů", což samozřejmě zahrnuje i Moravany, Slezany a v dobovém kontextu ještě rovněž Slováky. Sportovce by bojovný text mohl více motivovat.

"Hymna není to hlavní, může to být jen zpestření oslav. Může to vyvolat úsměv, ale je to něco, o čem by lidé mohli přemýšlet," poznamenal Miroslav Jansta, který chce připomenout minulé diskuze o podobě české hymny jako státního symbolu.

Není to však vůbec jednoduché a představitelé České unie sportu to vědí. Aby se mohla druhá sloka hrát oficiálně jako státní hymna například před důležitými zápasy v kolektivních sportech, musela by být schválena jako součást státního symbolu. To by vyžadovalo změnu legislativy. O to zatím Česká unie sportu usilovat nechce. "Diskuzi zahajujeme tím, že jsme to nyní zveřejnili. Ta diskuze bude probíhat příští rok a pak uvidíme," představuje si Miroslav Jansta.

Kde domov můj (druhá sloka)

Kde domov můj, kde domov můj.

V kraji znáš-li Bohu milém,

duše útlé v těle čilém,

mysl jasnou, vznik a zdar,

a tu sílu vzdoru zmar?

To je Čechů slavné plémě,

mezi Čechy domov můj,

mezi Čechy domov můj!??

Česká unie sportu zveřejnila i základní informace o tom, jak naplánovala oslavy 100 let české státnosti. Společně zorganizuje na podzim 2018 slavnostní shromáždění sportovců i sportovních funkcionářů v O2 Areně. Své aktivity koordinuje s Českým olympijským výborem, dále se Sdružením sportovních svazů a se **Sokolem**. Jinak ČOV výročí připomene už při únorové olympiádě v Pchjongčchangu a **Sokol** zase v létě Všesokolským sletem, na kterém budou cvičit i cvičenci ze Slovenska.

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/sportovcum-se-zda-druha-sloka-ceske-hymny-vice-motivujici/>

Lysáci na Silvestra běhají

20.12.2017 Týdeník Nymbursko str. 02 Nymbursko / Zpravodajství
(zuz)

Lysá nad Labem – Poslední den v roce si v Lysé tradičně dávají dostaveníčko běžci. Akci pořádá místní **Sokol** a účastní se jí všechny věkové kategorie od předškoláků až po veterány nad 60 let. Letošní ročník je navíc již 43. Začíná a končí před radnicí a vede postranními uličkami města po asfaltu a částečně po dlažbě. Upozornění pro pravidelné účastníky – program závodů je posunut o dvě hodiny dříve, takže prezence začíná v Sokolovně již od 9.45 hodin.

Branná výchova začala dříve, než přišly...

20.12.2017 Aha! str. 03 Politika
(ryc)

Igelitové pytlíky na rukách, paty k epicentru

PRAHA – Plynové masky s chobotem, shánění igelitových pytlíků a zavařovacích gumiček... S tím má brannou výchovu spojenou většina Čechů starších 30 let. Snaha připravit mládež na obranu i boj je ale mnohem starší.

Průkopník Tyrš

Zakladatel **Sokola** Miroslav Tyrš (1832 až 1884) se o zavedení branné výchovy na gymnáziích snažil již na počátku 70. let 19. století. Nebyla myšlena jako samostatný předmět, její prvky se výukou promítaly. V přírodních vědách se mluvilo i o první pomoci, v hodinách tělesné výchovy se cvičila pořadová cvičení.

S Junobranou do zákopů

V době první světové války nahradila branná výchova kompletně tělocvik. Říkalo se jí Junobrana (německy Jungwehr). Studenti se pak skutečně cvičili na ostrý boj, protože velká část z nich byla v posledním ročníku odvedena na frontu a skončila v zákopech.

Československo se chce bránit

Hned po vzniku Československa bylo jasné, že to mladá republika nebude mít jednoduché. Výsledkem obav z našich sousedů byl branný zákon č. 193 z roku 1920. V něm pak nechyběla zmínka o »tělesné výchově mládeže před brannou povinností«. Přímo branná výchova pak byla do osnov středních škol zavedená výnosem ministerstva školství a národní osvěty z 1. února 1934. V roce 1937 byl přijat zákon č. 184 o branné výchově občanů, který se týkal žáků všech škol.

Nacisté brannou výchovu zrušili

Zrušení branné výchovy bylo jednou z prvních věcí, kterou okupanti nařídili po zřízení protektorátu Čechy a Morava, a to hned 27. března 1939. Fašisté z pochopitelných důvodů nestáli o to, aby se čeští studenti učili zacházet se zbraněmi.

Strach z jaderné války

Po nástupu komunistů k moci vypukla studená válka. Povinnost branné výchovy na školách upravil zákon č. 92 ze dne 2. listopadu 1951 o branné výchově a pak zákon č. 73 ze dne 23. června 1973 o branné výchově. Nastalo dobře známé období masek s chobotem a igelitových pytlíků se zavařovacími gumičkami. Z té doby pochází i legendární pokyn zalehnout patami k epicentru jaderného výbuchu. Po roce 1989 branná výchova ze škol zmizela.

Branné chvílky ve školce

Ušetření branné výchovy nebyli od roku 1973 ani předškoláci. V mateřských školách se konaly tzv. branné chvíle a branné vycházky. Děti se procházely s půlkilogramovou zátěží, kterou tvořila většinou svačina a ochranná maska. Chodilo se k letišťům, kasárnám nebo požárním zbrojnicím.

Opatrný návrat

V březnu 2003 vydalo ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy pokyn k začlenění tematiky »Ochrana člověka za mimořádných událostí« do vzdělávacích programů škol. Některé prvky branné výchovy se do výuky vrátily. Samostatný předmět obnoven nebyl.

***

Jak na to šli v USA?

Výchova k brannosti nebyla jen doménou východního bloku. I v USA se děti v době studené války učily, co dělat v případě jaderného výbuchu. Z instruktážních videí je patrné, že se měly schovat pod lavice. Šlo tedy o podobně efektivní postup, jako lehnout si patami k epicentru výbuchu...

Z čeho se skládala?

Taktická příprava – maskování v terénu, skoky, přískoky a podobně. Střelecká příprava – zpočátku byly střelby důležitou součástí branné výchovy už od 6. třídy základní školy, později ubývaly.

Znalost československé branné moci – žáci se učili hodnosti i vojenské pozdravy.

Branný zeměpis – orientace v mapě.

Spojovací přípravy – žáci měli získat základní znalosti o přípravě komunikačních sítí v terénu.

Zdravotnická příprava – základy první pomoci.

Civilní ochrana – proslulé vycházky v plynových maskách a igelitových pytlících.

Dačice podpoří spolky pracující s dětmi a mládeží

20.12.2017 jindrichohradecky.denik.cz str. 00 **Moje Jindřichohradecko**

Petra Lejtnarová

Dačice - Letošní příspěvky od města si rozdělilo 27 spolků.

"Město Dačice tradičně podporuje především sportovní spolky nejen nepeněžně, ale především jim nabízí bohatou grantovou nabídku. V rámci jednoletých příspěvků bylo v letošním roce 27 spolkům rozděleno 360 tisíc korun, ve víceletých grantech pak bylo rozděleno více než 1,1 milionu korun mezi 10 spolků.

Na svém posledním zasedání dačičtí zastupitelé podpořili sportování dětí a mládeže a schválili dar Tělovýchovné jednotě Centropen ve výši 227 tisíc korun. Navíc čtyři organizace, které pracují s dětmi a mládeží, již byly obdarovány v září. Katolický dům dostal 24 tisíc korun, 41 tisíc korun byl

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

přidělen Tělocvičné jednotě **Sokol**, 37 tisíc korun dostalo DM studio - mažoretky a 22 tisíc korun šlo do Velkého Pěčína pro Tělovýchovnou jednotu.

"Jsem přesvědčený, že právě podpora dětí při jejich volnočasových aktivitách se městu bohatě vrátí," míní starosta Karel Macků.

URL| https://jindrichohradecky.denik.cz/zpravy_region/dacice-podpori-spolky-pracujici-s-detmi-a-mladezi-20171220.html

---

Agentura pro sport správným řešením

20.12.2017 Haló noviny str. 16 Ze sportu
(zr)

Česká unie sportu (ČUS) vítá vznik samostatné agentury pro sport, který plánuje vládní hnutí ANO. Od nového úřadu, který by měl vést někdejší hokejový gólman Milan Hnilička, si slibuje stabilitu financování sportu a větší odbornost úředníků. Nyní sport spadá pod ministerstvo školství.

Předseda ČUS Miroslav Jansta dlouhodobě volal po vzniku samostatného ministerstva sportu. Připomněl, že v roce 1918 při založení Československa takový úřad fungoval. V roce 1988 byl sport přidán do kompetencí ministerstva školství a od té doby se nic nezměnilo.

Vládní agenturu s vlastní rozpočtovou kapitolou, specializovanými úředníky a kontrolními orgány považuje za důležitý krok. »Doufáme, že se do sportu dostane stabilita, a i když vláda nebude mít důvěru, tak ten úřad vznikne.

Když něco vznikne, tak se to těžko ruší,« říká. Nový ministr školství Robert Plaga při uvedení do úřadu řekl, že vznik agentury vyžaduje změnu kompetenčního zákona, což může minimálně rok až dva trvat. Jansta věří, že tomu nic nezabrání: »Víme, že i ostatní strany by mohly podpořit tu agenturu. Nikdo se před volbami zásadně nevymezil proti vzniku agentury, a nebo nějakého jiného orgánu.

Chybí kompetentní úředníci

Odmítá argument, že by zbytečně narostl počet úředníků. Myslí si totiž, že agendě sportu se nyní na ministerstvu věnuje málo lidí, kteří navíc nerozumějí specifickým potřebám sportovního prostředí. Po vypuknutí kauzy údajného ovlivňování přidělování sportovních dotací se financování sportu dostalo do velkých problémů. Dotace byly nejdříve úplně pozastaveny a pak byly některé dotační programy vypsány znovu za nových podmínek, které zástupci sportovního prostředí mnohdy kritizovali. Většina klubů a tělovýchovných jednot například nemohla čerpat peníze na provoz a údržbu sportovišť.

Zatím polovina

Pro rok 2018 ministerstvo školství zatím schválilo nové programy pro sportovní kluby, reprezentaci, talentovanou mládež, významné sportovní akce a handicapované sportovce. Celkem by se v nich mělo předběžně rozdělit 2,86 miliardy korun, což je přibližně polovina plánované částky na sportovní dotace v roce 2018.

Měly by být mimo jiné vypsány ještě programy pro sportovní svazy a střešní organizace. Pokud by to ministerstvo nestihlo do konce roku, znamenalo by to znovu ohrožení financování českého sportu, řekl místopředseda ČUS Marek Hájek. Hodlá se kvůli tomu obrátit na nového ministra školství.

ČUS plánuje při oslavách 100 let české státnosti zorganizovat na podzim slavnostní shromáždění sportovců i sportovních funkcionářů v O2 areně. Své aktivity koordinuje s Českým olympijským výborem a se **Sokolem**. ČOV výročí připomene při únorové olympiádě v Pchjongčchangu, **Sokol** čeká v létě všesokolský slet.

Foto autor| FOTO - ČTK/Michal KRUMPHANZL

hovořili na tiskové konferenci po zasedání Výkonného výboru ČUS.

Zemřel fotbalový internacionál Jiří Sloup, prohrál boj s rakovinou

20.12.2017 domazlicky.denik.cz str. 00 Z regionu

Václav Vacek

Plzeň – Smutná zpráva pro celý český fotbal. Ve středu 20. prosince zemřel po těžké nemoci internacionál Jiří Sloup. Bylo mu čtyřiašedesát let.

"Zprávu o smrti bývalého československého reprezentanta a hráče Škody Plzeň a Bohemians Praha Deníku potvrdili Věra Štruncová a Vladimír Jarý z Nadačního fondu západočeských olympioniků, jehož byl Jiří Sloup členem. Od roku 2012 zápasil s rakovinou. O jeho boji s těžkou nemocí jsme psali zde.

Fotbalové abecedě se učil v **Sokole** Letná, kde hrál od žáků až po dospělé. Rok před základní vojenskou službou si vyzkoušel divizi v ČSAD Plzeň. V letech 1974–76 hrál na vojně za Duklu Tábor. Do Škody Plzeň si ho vybral trenér Tomáš Pospíchal, kde začínal na levém křídle, později hrál na postu záložníka a stopera.

Za Škodu Plzeň hrál v letech 1976 až 1982, poté odešel za trenérem Pospíchalem do Bohemians Praha, s nimiž získal v roce 1983 mistra ligy a postoupil do semifinále Pohár UEFA.

Neohrožený bojovník, který neuhnul před žádným soubojem, tak si fanoušci pamatují Jiřího Sloupa. Vyznačoval se důrazem a vynikal tvrdou střelou ze střední i větší vzdálenosti. V lize odehrál 231 utkání a vstřelil 48 gólů.

Za československou reprezentaci odehrál osm utkání a vstřelil jeden gól, když v utkání kvalifikace na mistrovství Evropy 1984 proti Itálii překonal slavného gólmána Dino Zoffa.

„S Jirkou jsem si ještě krátce zahrál v dresu Škodovky, pak mě praskla achilovka a skončil jsem. Později jsem ho vedl jako trenér. Jirka byl skromný kluk, který nezkazil žádnou legraci. V tréninku i v zápase to byl neskutečný dřič, velký bojovník s tvrdou střelou,“ vzpomíná na Jiří Sloupa legendární fotbalista a později trenér Škody a Viktorie Plzeň Zdeněk Michálek.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

„V souvislosti s Jirkou se mně vybavuje jedna vzpomínka. V té době jsem Škodovku trénoval, hráli jsme ve druhé lize utkání s Brnem o postup do nejvyšší soutěže. Jirka napálil balon z velké dálky pod břevno, vyhráli jsme jedna nula a postoupili do první ligy,“ připomíná Michálek velkou přednost Jiřího Sloupa, tvrdou střelu.

URL| <https://domazlicky.denik.cz/z-regionu/zemrel-fotbalovy-internacional-jiri-sloup-prohral-boj-s-rakovinou-20171220.html>

Divadlo Ventyl vstoupí do páté sezony nabitým programem

20.12.2017 hranicky.denik.cz str. 00 Kultura

Jana Obšnajdrová

Po úspěchu s divadelní hrou Dva nahatý chlapi uvedlo 11. prosince hranické divadlo Ventyl novou situační komedii francouzského autora Erica Assouse Dokud nás milenky nerozdělí, i tato komedie se setkala s obrovským úspěchem. První představení vyprodalo sokolovnu v Hranicích během dvanácti dnů.

„Francouzská novinka na české divadelní scéně Dokud nás milenky nerozdělí je pro diváky velkým tahákem. Po vyprodané české premiéře se v Hranicích vyprodala přidaná 1. repríza, následně, na zájezdových představeních, bylo plno i na dalších dvou,“ prozradil šéf divadelního spolku Ventyl Kamil Štroncer.

V novém roce divadelní soubor veřejnost o svá představení rozhodně neochudí. Ba naopak, již v lednu vyrazí na prkna přerovského měšťáku.

„Po vánoční přestávce se na Milenky můžou těšit i diváci v Přerově, v Městském domě je zahrajeme v úterý 9. ledna,“ doplnil Kamil Štroncer. V Přerově se tak Ventyl představí již podruhé.

Návrat domů

Ve středu 13. ledna se soubor vrátí zpět na domácí scénu, aby odehrál další přídavek, a navázal tak na úspěch minulé sezony, kdy rovněž v české premiéře uvedl a třikrát zde zahrál Dva nahatý chlapy.

„Předpokládáme, že rekord v návštěvnosti, více jak tisíc diváků, bude pokořen,“ odhadl šéf souboru.

Poprvé se s divadelním představením představí Ventyl v neděli 24. ledna ve velkém sále Kulturního zařízení ve Valašském Meziříčí.

„Zde se mohou příchozí těšit již na jednatřicátou reprízu divácky úspěšné francouzské komedie Dva nahatý chlapy, kterou do této chvíle vidělo na čtyři tisíce diváků například v Olomouci, Vsetíně, Štramberku, Frýdlantu nad Ostravicí, Fulneku i dalších městech a obcích,“ uzavřel Kamil Štroncer. (job)

Divadlo Ventyl oficiálně vzniklo 24. dubna 2013. Zázemí soubor našel, ve spolupráci se **Sokolem**, v hranické sokolovně, která je, s kapacitou hlediště i více než 400 diváků, domácí scénou. Pomáhá jim Osadní výbor Drahotuše i řada příznivců. Do povědomí veřejnosti se divadelní soubor dostal poprvé 16. listopadu 2013 ve Velké, kde zahrál inscenaci Oscara Wildea Jak je důležité mít Filipa.

URL| https://hranicky.denik.cz/kultura_region/divadlo-ventyl-vstoupi-do-pate-sezony-nabitym-programem-20171220.html

Sportovcům se zdá druhá sloka české hymny, kdyby se hrála před mezistáními zápasy, motivující

20.12.2017 sportovnílisty.cz str. 00

Petr Skála

Předseda České unie sportu Miroslav Jansta chce v roce 2018, kdy si připomeneme 100 let od vzniku Československa, rozjet diskuzi k tomu, zda mají sportovci při sportovních mezinárodních kláních poslouchat text i druhé sloky státní hymny, kterou málokdo zná.

"Česká unie sportu bude při vyhlášení nejlepších sportovců okresů a krajů hrát i druhou sloku písně ze Škroupovy opery Fidlovačka z Tylovým textem Kde domov můj," prohlásil předseda ČUS Miroslav Jansta, který získal pocit, že text druhé sloky dodává české hymně bojovnější charakter, i když není pokračování písně Kde domov můj uznáno jako státní symbol. Česká unie sportu, jak konstatoval její předseda Jansta, tak chce zjistit reakce a rozproudit další diskuzi o podobě české hymny. "Případná interpretace delší verze hymny například před fotbalovými a hokejovými zápasy naráží na to, že by se mohlo jednat o zneužití státního symbolu," soudí Jansta.

S ohledem na 100. výročí vzniku Československa a 25. výročí vzniku samostatné České republiky pojme Česká unie sportu vyhlášení nejlepších sportovců krajů a okresů více slavnostně než jindy. A bude při těchto příležitostech prezentovat i delší podobu písně Kde domov můj. "Nebudeme ji používat jako hymnu, ale jako píseň. Uvidíme, jak na to budou lidé reagovat. Je to trochu moje věc, kterou jsem diskutoval se spoustou lidí. Mně to tam chybělo. Myslím si, že je to doplněk přesně té první sloky," řekl Jansta novinářům po posledním zasedání Výkonného výboru České unie sportu v roce 2017.

Připomeňme si, že první sloka písně Kde domov můj z divadelní hry Josefa Kajetána Tyla Fidlovačka se užívá jako státní hymna od roku 1918. Po rozpadu federace se stala hymnou České republiky. Je známo, že řada osobností včetně prvního československého prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka ji kritizovala za údajnou absenci síly, soudržnosti a bojovného přesvědčení.

To si myslí i Jansta, který bojovnost našel ve druhé sloce s verši, v nichž Tyl k melodii připsal slova o síle a vzdoru. Varuje nepřátele a posiluje celé "slavné plémě Čechů", což samozřejmě zahrnuje i Moravany, Slezany a v dobovém kontextu ještě rovněž Slováky. Sportovce by bojovný text mohl více motivovat.

"Hymna není to hlavní, může to být jen zpestření oslav. Může to vyvolat úsměv, ale je to něco, o čem by lidé mohli přemýšlet," poznamenal Miroslav Jansta, který chce připomenout minulé diskuze o podobě české hymny jako státního symbolu.

Není to však vůbec jednoduché a představitelé České unie sportu to vědí. Aby se mohla druhá sloka hrát oficiálně jako státní hymna například před důležitými zápasy v kolektivních sportech,

musela by být schválena jako součást státního symbolu. To by vyžadovalo změnu legislativy. O to zatím Česká unie sportu usilovat nechce. "Diskuzi zahajujeme tím, že jsme to nyní zveřejnili. Ta diskuze bude probíhat příští rok a pak uvidíme," představuje si Miroslav Jansta.

Kde domov můj (druhá sloka)

Kde domov můj, kde domov můj.

V kraji znáš-li Bohu milém, duše útlé v těle čilém, mysl jasnou, vznik a zdar, a tu sílu vzdoru zmar?

To je Čechů slavné plémě, mezi Čechy domov můj, mezi Čechy domov můj!

Česká unie sportu zveřejnila i základní informace o tom, jak naplánovala oslavy 100 let české státnosti. Zorganizuje na podzim 2018 slavnostní shromáždění sportovců i sportovních funkcionářů v O2 Areně. Své aktivity koordinuje s Českým olympijským výborem a se **Sokolem**. Jinak ČOV výročí připomene už při únorové olympiádě v Pchjongčchangu a **Sokol** zase v létě Všesokolským sletem, na kterém budou cvičit i cvičenci ze Slovenska.

(ps, SportovniListy.cz, foto: Petr Skála)

URL| <http://www.sportovnilisty.cz/pozice-1-top/sportovcum-se-zda-druha-sloka-ceske-hymny-kdyby-se-hrala-pred-mezistanimi-zapasy-motivujici/>

Sokolové v Újezdě cvičí už 80 let a vychovávají i nástupce

19.12.2017 Rokycanský deník str. 02 Region - zpravodajství
BOŽENA ŠOPEJSTALOVÁ

Kamenný Újezd – Letos si **Sokol** Kamenný Újezd připomíná 80. výročí svého založení. K této příležitosti se uskutečnila i slavnostní schůze za účasti současných i bývalých členů spolku, nechyběl ani starosta Rokycanovy župy Miroslav Kroc a starostka obce Jarmila Vaňourková.

Pamětní listy a plakety za dlouholetou činnost obdrželi Zdeněk Bureš, Hana Balvínová, Eva Majerová a Marie Valasová. Posledně jmenovaná už coby desetiletá cvičila v roce 1948 na sletu v Praze. „Ještě si vybavuji, jaký jsme jako holčičky měly cvičební úbor.

Byla to červená sukénka a blůzička s červenými pruhy přes prsa,“ uvedla Valasová. „V **Sokole** jsme nejen cvičili, ale při setkáních zažívali i spoustu legrace. Nacvičovali jsme také divadelní hry a pak je předváděli publiku,“ zavzpomínala paní Marie.

Stejně jako ostatní i ji zaujaly fotografie dokládající historii i novější činnost **Sokola**, které shromáždila náčelnice Pavla Králíková.

Oslavu svého výročí **sokolové** podpořili i výstavou pohárů a medailí ze soutěží. „V cvičení se zaměřujeme hlavně na děti, **Sokol** navštěvují v pondělí a jsou jich skoro dvě desítky,“ uvedla starostka **Sokola** Hana Šmolíková. Dodala, že třeba hned leden malým zpestří i maškarním bálem.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Region| Západní Čechy

Zdeněk Ertl: Název spolku a porušování zákona

19.12.2017 sportovnílisty.cz str. 00

19.12.2017 15:25:37 Každou právnickou osobu, tedy i spolek, od všech ostatních odlišuje její název. To vyplývá i z toho, že za právnickou osobu lze považovat jen takový subjekt práva, který lze náležitě a jednoznačně identifikovat, neboli náležitě jej odlišit od jiných, k čemuž slouží právě jeho název.

Určení názvu je také povinným obsahem každého zakladatelského jednání, jímž je zakládána právnická osoba (§ 123 obč. zák.), protože bez názvu by od sebe dost dobře nešlo různé právnické osoby odlišit, například navíc sídlící na téže adrese. Právnická osoba proto může mít název jen jeden.

Přechodná ustanovení platného občanského zákoníku stanovila pro právnické osoby, vzniklé před jeho účinností, určité požadavky právě i z hlediska jejich názvu.

Odporuje-li název právnické osoby ustanovením občanského zákoníku, je právnická osoba podle jeho § 3042 povinna přizpůsobit svůj název požadavkům zákona, přičemž tak musela učinit do dvou let od jeho účinnosti (měla tedy povinnost tak učinit do 31. 12. 2015, neboť dva roky od účinnosti zákona uplynuly druhým dnem, který se svým označením shoduje se dnem, kdy tato lhůta počala běžet, což byl den 1.1. 2016, takže dotyčná povinnost musela být splněna do tohoto dne neboli ještě dříve, nežli takový den nastal. Lhůta, ve které měl být odstraněn nedostatek spočívající v názvu odporujícím zákonu, tedy již uplynula).

Podle § 216 obč. zák. pak název spolku musí obsahovat buď slovo „spolek“ nebo spojení „zapsaný spolek“, anebo alespoň zkratku „z. s.“. Je přitom otázkou, zda s případným porušením této zákonem stanovené povinnosti je spojena nějaká sankce, anebo naopak ne. V každém případě k porušování dochází.

Právnická osoba ovšem podle již citovaného § 3042 obč. zák. není povinna přizpůsobit svůj název, jestliže pro to má důležité důvody, například že jej užívá dlouhodobě. Podívejme se tedy u spolků do historie sdružování, a jak to s dlouhodobým používáním názvu může být.

Pro české země byl v souvislosti s událostmi roku 1848 učiněn zásadní krok v podobě císařského patentu č. 171/1849 ř. z., kterým se upravoval výkon svobodného práva spolčovacím a shromažďovacím, a podle něhož spolky mohly vznikat bez úředního povolení. S nástupem porevolučního (tzv. bachovského) absolutismu byl tento patent nahrazen jiným, konkrétně císařským patentem č. 253/1852 ř. z., o spolicích, podle kterého byl ke vzniku spolku nezbytný úřední souhlas. Následně byla právní úprava sdružování řešena v zákoně č. 134/1867 ř. z. (říšského zákoníku), platného v Čechách prakticky až do 31. března 1939, kdy dva týdny po obsazení Čech a Moravy německou armádou, byla vládním nařízením č. 97/1939 Sb., spolková činnost prakticky zakázána. Po osvobození v roce 1945 se spolková činnost obnovila, ale totalitní zákon č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích svobodnou spolkovou činnost natolik omezil, že spolkovou samosprávu prakticky zlikvidoval.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Následně byly například v oblasti sportu ustanoveny dvě organizace Československý svaz tělesné výchovy a Svazarm, do kterých podle svého charakteru „dobrovolně“ vstoupily všechny sportovní svazy a spolky. Samosprávu občanských sdružení plně obnovil až zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, podle kterého došlo k zakládání občanských sdružení, dle dnešní právní úpravy spolků, ve všech oblastech společenského života.

To znamená, že všechny současné spolky byly založeny až po počátku účinnosti zákona č. 83/1990 Sb., tedy po 1.5.1990. Výjimku mohly tvořit dobrovolné organizace, které vznikly po 30. září 1951, nebo které byly za dobrovolné organizace prohlášeny podle zákona č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních, a které nezanikly. Tyto organizace byly pouze povinny do 30. června 1990 oznámit svůj název, sídlo a stanovy. Podobně pak i spolky vzniklé před 1. říjnem 1951 pokud nezanikly. I ty byly povinny oznámit svůj název a sídlo. Pokud tak neučinily, mělo se za to, že zanikly.

Pohledem do spolkového rejstříku zjistíme, že žádný spolek nemá zapsaný svůj vznik před rokem 1990. Například **Česká obec sokolská** má datum vzniku 18. červen 1990, Orel 6. června 1990, Český olympijský výbor dokonce až 25. ledna 1993.

Vrátíme-li se k § 3042 obč. zák., že není povinna přizpůsobit svůj název právnická osoba, jestliže pro to má důležité důvody, například že jej užívá dlouhodobě, pak zbývá posoudit co je to dlouhodobě. Buď platí toto označení pro všechny, spolky které vznikly po účinnosti zákona č. 83/1990 Sb., do nějaké doby a je jen otázka do jaké. Nebo to neplatí pro nikoho, protože tím, že si někdo vzal určitý historický název, podmínku dlouhodobosti určitě nesplnil.

"Jako vždy budeme muset počkat na rozhodnutí soudů, jak otázku dlouhodobého užívání posoudí. V každém případě nám autoři zákona a ti, kteří zákon schválili, pěkně zamotali hlavu a přidělali starosti. O zbytečně vynaložené práci a finančních prostředcích, snad ani mluvit nemusím," končí komentář Zdeněk Ertl, předseda Sdružení sportovních svazů ČR.

URL| <http://www.sportovnilisty.cz/zdenek-ertl-nazev-spolku-a-porusovani-zakona/>

Opozice nabádala radnici k obcházení pravidel

19.12.2017 Horácké noviny str. 01 Titulní strana
(pch)

MORAVSKÉ BUDĚJOVICE – Hned na začátku zasedání moravskobudějovického zastupitelstva se zastupitelka Yvone Švaříčková pokusila do programu zařadit bod, kterým by radnice přispěla tamnímu **Sokolu** na provoz. Šlo o částku šedesát tisíc korun. Přesný název bodu zněl: Žádost o dofi nancování státní dotace na provoz a údržbu.

Sokol se dostal do problémů po korupční aféře ve financování sportu, po které ministerstvo dotace zaseklo. **Sokol** si podal žádost o dotaci, kterou se zabývala rada města, ale nebyly splněny jasné dané náležitosti žádosti. „Požádali jsme **Sokol** o předložení výkazů za tři čtvrtě roku,“ uvedl vedoucí finančního odboru Horník. „Rada města chtěla vidět čerpání a financování během celého roku, především stav banky a pokladny,“ doplnila ho radní Jana Kiesewetterová. Na žádosti chyběly i podpisy. Přesto se o návrhu Yvone Švaříčkové hlasovalo a k zařazení bodu nedošlo.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Yvone Švaříčková se ovšem nevzdala (její syn Jan je starostou **Sokola**) a znovu k této tématice rozproudila diskusi při projednávání rozpočtových opatření. „Tady není nikdo, kdo by peníze **Sokolu** dát nechtěl, ale ta žádost má určitá pravidla a ta je třeba dodržovat. Kdybychom je obešli, vznikne nebezpečný precedens,“ řekla zcela jasně zastupitelka Eva Šafránková. Její slova plně korespondovala i s názory opozice, protože několik minut předtím, ovšem v jiné souvislosti, hovořil o nebezpečných precedencích i opoziční zastupitel Petr Stejskal. „V tuto chvíli se neřeší otázka toho, zda doplatíme rozdíl nebo ne. Starosta mnohokrát řekl, že je to jen odloženo a k rozhodnutí potřebuje pouze doložit dokumenty,“ připomněl znovu zastupitel Michal Drexler.

Opozice se ovšem nevzdávala a chvílemi to vypadalo tak, že se dokonce snaží na vedení města vytvářet nátlak, aby porušovalo závazně daná pravidla. Yvone Švaříčková nakonec svůj návrh stáhla, ale diskuze ještě pokračovala. „Tato diskuze nikam nevede. Především proto, že není vůle na straně, která má právo toto rozhodnout. Je to osobní. Zdá se mi absurdní, že se diskutuje o šedesáti tisících,“ posteskl si Petr Stejskal a vlastně tak napadl vedení města, za to, že dodržuje schválená pravidla. Diskuze tedy nebyla o šedesáti tisících, ale o tom, zda radnice poruší pravidla nebo ne. „Kdybychom tohle udělali u někoho, kdo není na ně napojen, tak by na nás nenechali niť suchou,“ řekl na adresu opozice starosta Bařinka.

PAMĚŤ REGIONU

19.12.2017 Valašský deník str. 03 Valašsko

Josef VÁLEK – vlastivědný pracovník

* 31. 8. 1871 Vsetín + 19. 12. 1937 Hovězí

Na dnešní den připadá 80. výročí úmrtí historika, etnografa, publicisty a vysokoškolského profesora Josefa Válka. Narodil se ve Vsetíně, absolvoval gymnázium ve Valašském Meziříčí a poté Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Byl profesorem na obchodní akademii v Brně. V době svého pedagogického působení vytvořil hospodářské mapy a diagramy, které používala česká delegace v Paříži při jednání o vytyčení hranic Československé republiky.

Josef Válek se od studentských let zabýval valašskou lidovou kulturou. Spolupracoval na přípravě národopisných výstav ve Vsetíně v roce 1892 a v roce 1895 v Praze. V roce 1906 se ze zdravotních důvodů uchýlil do Huslenek-Kychové. Patřil k významným osobnostem Valašska. Ve Vsetíně byl jedním ze zakladatelů **Sokola** a Okresního Sovova muzea. Zpracoval archiv a registratury vsetínského panství a statku firmy bratří Thonetů ve Vsetíně. S Františkem Táborským založil časopis Naše Valašsko, kam napsal řadu článků. K jeho nejcennějším pracím patří Poznámky k mapě moravského Valašska a Hranice moravského Valašska.

Josef Válek byl také zručný fotograf a mnohé literární práce doprovázel svými fotografiemi.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Strahovský stadion je kulturní památkou, a přesto chátrá. Je mementem našeho přístupu k dědictví

19.12.2017 magazin.aktualne.cz str. 00 Bydlení

Petra Jansová

Strahovský stadion v Praze je unikátní kulturní památkou a výjimečným architektonickým počinem, přesto chátrá. "Impozantní kolos. Neutěšená krajina. Krása

"Impozantní kolos. Neutěšená krajina. Krása degradujícího betonu. Obrovský prázdný uzavřený prostor. Řád a syrovost." Tak popsala strahovský stadion v Praze architektka Veronika Indrová, která v rámci svého diplomového projektu řešila ideovou studii jeho revitalizace.

Tu si unikátní kulturní památka zaslouží i podle historika architektury Miroslava Pavla.

Podle něj jde o výjimečný architektonický počín, u něhož se sešla téměř ojedinělá konstelace vlastností, kterými se může chlubit málokterá česká stavba, respektive památka. Již samotný účel vzniku je specifický.

"Stadion byl prvním a jediným stálým (mezi)národním sletišťem tělovýchovné organizace **Sokol**. Tomu odpovídala i jeho neuvěřitelná rozloha a kapacita, které jsou do dnešních dnů světovým unikátem," podotýká Pavel s tím, že nelze opominout ani architektonicko-stavební stránku stavby, jejíž realizace trvala několik let a byli do ní zapojeni renomovaní architekti.

Každý z nich stadion obohatil o plně autorskou a nezaměnitelnou část, které však ve výsledku tvoří jeden harmonický celek. "Osobně mě velmi mrzí, že v roce 2003 neprošel návrh na prohlášení kulturní památkou v plném rozsahu. Součástí návrhu totiž nebyl pouze samotný stadion s pozemkem, ale i celý přilehlý areál s bývalým vojenským cvičišťem a atletickým stadionem," říká.

Na tomto území se totiž nachází i zapomenuté tři kubické výstavní/návštěvnické pavilony v bruselském stylu z roku 1960. Za jejich návrhem stojí architekti František Cubr a Josef Hrubý, tedy ti samí muži, kteří postavili československý pavilon Expo 58, dnes stojící na Letné. V současnosti se v pavilonech nachází prodejna aut.

"Přitom stačilo tak málo, abychom měli další klenot z období bruselského rozkvětu," upozorňuje Pavel. Hodně lidí má stadion spojený s érou spartakiád. Ve skutečnosti byl ale vystavěn pro sokolské slety už ve 20. letech minulého století. I to, že je stadion mylně spojován se socialistickou érou, může být podle Pavla jedním z hlavních důvodů toho, že chátrá.

"Bývalý režim zneužil nejen ideu sokolských sletů, ale i samotného stadionu, aby upevnil svou pozici a rozšířil sféru vlivu. Všesokolské slety a sjednocený duch **Sokola** byly totiž něco, co režim děsilo. Představovaly pro něj nejen svobodu projevu, spontánnost, ale především uskupení lidí fungujících nezávisle na něm mimo oficiální doktrínu," dodává s tím, že velikost, objem a plocha stadionu byly dány právě prvotním meziválečným konceptem. V době socialismu byla pozměněna jen jeho vizuální podoba.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

"Upřímně nevím, odkud se berou ony negativní reakce. Když po stadionu a jeho okolí provázím nebo jsem tam s posluchači univerzity třetího věku, není nikdo, kdo by ho vnímal a priori negativně. Starší ročníky vzpomínají na dobu hromadných cvičení, mladší jsou doslova fascinováni jeho velkolepostí a vizuální skromností. A cizinci jsou v šoku, že takto výjimečný objekt je v takovém žalostném stavu a není oficiálně propagován jako jeden z turistických cílů Prahy," říká Pavel.

Bohužel stadion žalostně postrádá dlouhodobou a především systematickou péči, které se mu dříve dostávalo minimálně před každou sportovní událostí. Ačkoliv téměř všechny prostory jsou pronajímány, nebylo do jeho oprav investováno, a to z důvodu složitých majetkověprávních vztahů.

"Ty se sice v roce 2014 oficiálně vyjasnily, ale hlavní město Praha, které je oficiálním a jediným vlastníkem objektu s pozemkem, zatím nikam dál nepokročilo, co je mi známo. Stadion tak dál chátrá a stává se smutným mementem našeho přístupu k národnímu kulturnímu dědictví," uzavírá.

URL| <https://magazin.aktualne.cz/bydleni/strahovsky-stadion/r~95f>